

[Lannung.]

da skatterne kan begynde at gå den anden vej, dog ikke må være alt for fjern.

Med hensyn til landbrugets forhold og de krav, der nu er rejst, kan jeg henvise til, hvad jeg sagde i går. Regeringen vil jo nu nøje se på hele dette spørgsmål, der selvsagt fortjener en dyberegående overvejelse også under hensyn til vigtigheden af de mange problemer, det indebærer.

Jeg deler for øvrigt det synspunkt, som har været fremført her, at et godt klima for investering er vigtigt. Det er selvfølgelig meget ønskeligt, at investeringerne hovedsagelig finansieres gennem indenlandsk opsparing, og derfor er denne så betydningsfuld, men specielt i en vanskelig overgangstid vil det være meget vigtigt at tiltrække også fremmed kapital, således som det fremhæves i OEECs sidste beretning, som kom i går. Så vidt jeg forstår, har der ikke været meget store resultater som følge af de foranstaltninger, der begyndte i fjor for at stimulere udenlandsk investering, og der er et særligt punkt, som nok i denne forbindelse gør sig gældende i vor disfavør, og som jeg gerne vil nævne.

Vi danske er jo somme tider selv med til at bringe vort land i en vis miskredit over for fremmede eventuelt investeringsinteresserede ved at tale om vore tårnhøje skatter. Jeg vil være den første til at erkende, at skatterne er mere end høje nok, men når vi taler med udlændinge, hvis hjemlige forhold med rimelighed kan sammenlignes med vore, f. eks. folk fra de andre nord- og vesteuropæiske lande, skylder vi det sande billede at være klar over, at vore skatter alligevel, alt taget i betragtning og først og fremmest fradragsretten, er lempeligere end i de pågældende lande, endda ikke så lidt lempeligere. Det er formentlig ubestrideligt, at skattebyrden i Danmark med sine 28 pct. af bruttonationalindkomsten er ikke uvæsentligt lavere end i Tyskland, Frankrig, Holland, Sverige, Storbritannien og Norge, hvilke lande jeg har nævnt i rækkefølge efter størrelsen af deres skattebyrde, begyndende med det land, der har den højeste, nemlig 39 pct. af bruttonationalindkomsten efter 1956-tallene. Tallene har den bedste oprindelse, idet de stammer fra selve finansministerens manuskript til talen forleden aften. Jeg nævner det,

fordi finansministeren i dag var faldet et point og kommet ned til 38 — jeg forstår, det rigtige tal er 39. Af de lande i Vesteuropa, vi nogenlunde kan sammenlignes med, er Belgien det eneste, der kommer under os i skattebyrde, og her gør det særlige forhold, der hedder Belgisk Kongo, sig direkte og indirekte meget stærkt gældende.

Skattebyrden er således moderat her i landet, set i international vesteuropæisk belysning. Det er navnlig vigtigt i en tid, hvor vi meget ønsker fremmed investering i Danmark som bidrag til løsning af vore erhvervsproblemer, og også ud fra dette sidste hensyn vil det efter min opfattelse være meget ønskeligt, om en gunstig udvikling af de herhenhørende faktorer kan føre til den skattnedsættelse inden alt, alt for længe, som vi alle ønsker.

J. M. Pedersen: Må jeg først have lov til lige at svare det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen.

Det ærede medlem var så venlig at begynde sit indlæg med at henvende sig til mig og sige om mine udtalelser i går om, at retsforbundet havde forberedt vælgerne på, at der efter valget skulle gennemføres nye skatter og afgifter af en eller anden art, idet der var kasseangel og skulle skaffes penge — at det var ikke de toner, der lød fra retsforbundet under valgkampen. Jo, det var det. Jeg ved, at den højtærede minister hr. Viggo Starcke i sine taler i radioen både den 6. maj og den 13. maj under diskussionen forberedte vælgerne på, at ligegyldigt hvem der kom til styret, måtte de vente sig en ordentlig mængde skatter efter valget, fordi der var kasseangel og skulle skaffes dækning for folkepensioneringsordningen og flere andre udgifter. Og jeg er for mit eget vedkommende i hvert fald klar over, at der findes medlemmer af folketinget, medlemmer, som jeg har haft vælgermøder sammen med, der kan bekræfte, at jeg på samtlige mine vælgermøder har sagt, at ligegyldigt hvilket parti der overtog magten efter valget, ville det blive nødvendigt til dækning at udskrive skatter eller afgifter under en eller anden form. Så vidt jeg husker, svang de to borgerlige partier sig så højt op, at de ligefrem importerede mr. Churchills ord fra krigens tid og sagde, det ville komme til at koste blod, sved og tårer at komme ud af det